

Nú er at byggja dagstovnar



Børnini, sum kunnu vera heima og spæla um dagin, verða færr og færr. Mammurnar vilja sleppa út at arbeiða, og arbeiðsmarknaðurin hevur brúk fyri teimum.

Kvinnurnar eru altíð tær fyrstu, sum kenna svidan, tá arbeiðsloysi er. Tá ljóðar, at børnini hava tað best heima hjá mammuni, dagstovnar eru av tí ónda, og kvinnurnar fáa at vita, at fremsta uppgáva er at vera heima og passa hús, mann og børn. Heimið er tað besta stað á jorð. Fyri kvinnuna, í tí andanum verða kvinnurnar ríknar

heim av arbeiðsmarknaðinum.

Nú er langt síðan, nakar luftaði slikar tankar í Føroyum. Í hvussu er ikki seinasta árið. Men tað er heldur ikki so lægt, tí hesa seinastu tíðina hevur í flestu støðum verið meira arbeiði enn til hendurnar. Allur arbeiðsmarknaðurin skriggjar eftir arbeiðsmegi, øll gremja seg um,

hvussu torført tað er at fáa fólk.

So torført er tað, at fólkid flýggjar frá teimum ringastu arbeiðsplássunum. Flakavirkini eru í neyð. Menninir fara, teir hava fleiri møguleikar at velja í, og tí noyðast kvinnurnar at gera arbeiði, ið áður hevur verið roknað fyri mannfolkarbeiði burtur av. At

kvinnurnar kundu brúkt hesa støðuna til at sloppið inn á onnur arbeiðsøki er ein onnur søga.

Tað nógva arbeiði hevur við sær, at fleiri kvinnur nú fara út at arbeiða. Øll royna eftir forimuni at sleppa upp í part. Tað ræður um at fáa nakað burtur úr, so leingi nógva arbeiði er. Eingin ivi kann vera um, at áður heimaarbeiðandi kvinnur tryggja mongum arbeiðsplássum arbeiðsmegi. Hygg bara í Dimmu. Heilir teigar við lýsingum, har søkt verður eftir onkrum at hava børnini í arbeiðstíðini. At fáa pláss í vøggustovu ella barnagarði er fáum beskorið: kommunala dagroktin røkkur ikki, og tí noyðast tey flestu at góðtaka at fáa bara onkran at hava børnini. Arbeiðið er nógva, og fólkid vil hava arbeiði.

Eitt annað prógv um, hvussu nógva arbeiðsmarknaðurin hevur brúk fyri kvinnunum er, at fleiri kommunur seta dagroktarskipan á stovn. Higartil hevur gingið trekt, at vakt fatan fyri skipaðari barnansing. Men nú knappliga ber væl til. Hvar veit, um ikki arbeiðsgevarar teska

bygdarráðslimum í oyra, at dagrokt er eitt gott hugskot. At byggja barnagarðar og vøggustovur ber ikki til, tí tað tekur ov langa tíð. Arbeiðsmarknaðurin hevur brúk fyri kvinnunum, og tað skal vera beinanvegin.

Men dagroktin hevur sínar vansar, tí børnini noyðast ofta at skifta heim fleiri ferðir. Tey, sum heldur vilja hava barnagarð og vøggustovu sum barnansingarloysn, hava nú møguleikan. Tí tá arbeiðsmarknaðurin ikki kann vera kvinnurnar fyrriuttan, standa tær eisini sterkari. Tær kunnu seta krøv, krev um at barnagarðar og vøggustovur skulu byggjast. Líkindini at fáa hesar stovnar kunnu ikki vera betri enn nú.

Eingin vandi er í, at Landsstýrið nú kemur sum ketta upp úr høvdatrogi og ætlar at seta pengar á figgjarlógina til mammulón. Tað er greitt í stríð við áhugamálini hjá vinnulivinum. Vinnulivið hevur brúk fyri kvinnunum og fer óivað at seta seg imóti, at tað almenna við mammulón heldur kvinnunum heima.

Og eingin fer av frium vilja heim aftur, tí mammulónin verður ongantíð tann sama sum arbeiðsmarknaðurin gevur. Neyvan er hugsandi, at virðingin fyri húsarbeiðinum knappliga er so stór, at húsarbeiði verður lønt sum annað arbeiði. Mammulónin er eitt ekkó úr grannalondum okkara, har arbeiðsloysi er, og afturhaldsstýri taka undir við at senda kvinnurnar heim. Mammulónin var upp á tal upp undir seinasta lögtingsval. Nú skal hetta vallyfti uppfyllast, men ov seint var. Þá tær ríka, sum kortini ikki fara út at arbeiða, taka av tilboðnum um mammulón.

Hinar kvinnurnar vilja tær flestu vera úti á arbeiðsmarknaðinum. Í staðin fyri at komið við mammulón, áttu Landsstýrið heldur at stuðla bæði vinnulivi og familjunum við fleiri dagsstovnum.

Randi Jacobsen

Niels P. Danielsen, landsstýrismaður:

Eg kann ikki seta heftiplástur á munnin á Poul Michelsen

men hevur hann sagt, at tað er karvandi líka mikið hvat landsstýrið sigur í samband við B36-barnaansingina, er tað bekláðiligt. Býráðsformaðurin eigur at tala undir ábyrgd. Hetta er ikki at tala undir ábyrgd, sigur landsstýrismaðurin.

Hevur býráðsformaðurin í Havn, Poul Michelsen, sagt, at tað er karvandi líka mikið, hvat landsstýrið sigur í spurninginum um barnansing í B36 húsnum, er tað be-

kláðiligt. Ein býráðsformaður eigur at tala undir ábyrgd. Hetta er ikki at tala undir ábyrgd, sigur Niels Pauli Danielsen, landsstýrismaður í sosialmálum. Hann leggur

aftrat, at hann ikki kann seta heftiplástur á munnin á býráðsformanninum.

Landsstýrið hevur ikki góðtikið B36-húsið sum barnansingarstað.

Mer, landsstýrið hevur sent býráðnum bræv. Sambært hesum brævi skal býráðið lúka átta treytir fyri at fáa landsstýrisins góðkenning.

At býráðið fær landsstýrisins góðkenning merkir m.a. at hetta er treytin fyri, at ríkisstýrið kann lata 40% stuðul til hesa barnansing.

Tær treytir, sum landsstýrið setir eru m.a. at siggja leigusáttmálan millum býráðið og B36. Eisini vil landsstýrið vita, um treytirnar, sum landslæknin hevur sett, eru

fylgdar, og at tær bruna-tryggleikatreytir, sum landsverkfrøðingurin hevur sett, eru í lagi. Eisini vil landsstýrið hava at vita um útbúgvingina hjá starvsfólkunum og starvsfólkaskipan og somuleiðis, hvussu býráðið fer at skipa spæliplássið við B36-húsið.

Landsstýrismaðurin sigur, at tá svar er komið aftur frá býráðnum, fer landsstýrið at taka støðu til, um B36-húsið skal góðtakast sum barnansingarstað ella ikki.

tór.

Niclas Emil Pedersen

Vanliga nevndur Niclas undir Vørðubrekku, Sandvík

Góð abbi á 100 ára degnum eg hesa heilsu tær vil senda takk fyri tað tú hevur verið fyri meg

Eg aldri tað úr barmi tað kann lata fara tað omma og tú vóru fyri meg

Tað mær í barmi bylgist á pappir eg ei skriva kann meir takk fyri barnaárin sum eg ei gloyma kann

Frá mær og mínum manni og børnum okkara við tær bestu heilsur senda, má Harrin verða við.

Heilsan
abbadóttirin
Elna við húski